

Одлуком Наставно-научног вијећа Филозофског факултета Пале, Универзитета у Источном Сарајеву, број 3083/20 од 30. 12. 2020. године, именована је Комисија за оцјену научне заснованости и подобности теме и кандидата **мр Светлана Вуксановић** за израду докторске дисертације под насловом "**Типови доживљеног говора у Ћосићевом роману *Време смрти* – енглеско српске паралеле**" (у даљем тексту: Комисија)¹ у сљедећем саставу:

1. Др Милош Ковачевић, редовни професор, Савремени српски језик и Општа лингвистика, Филозофски факултет Пале, Универзитет у Источном Сарајеву, предсједник;
2. Др Вера Вујевић Ђурић, ванредни професор, Специфични језици (Англистика), Филозофски факултет Пале, Универзитет у Источном Сарајеву, и
3. Др Жељка Бабић, редовни професор, Специфични језици – енглески језик, Филолошки факултет Бањалука, Универзитет у Бањој Луци.

Комисија је прегледала пријаву теме докторске дисертације и о томе подноси Наставно-научном вијећу Филозофског факултета Пале, Универзитета у Источном Сарајеву сљедећи

ИЗВЈЕШТАЈ

О НАУЧНОЈ ЗАСНОВАНОСТИ И ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ И КАНДИДАТА ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ

ПОДАЦИ О ФАКУЛТЕТУ:
1. Назив и сједиште факултета
Филозофски факултет Пале
2. Податак о матичности факултета за научну област из којој припада дисертација
Факултет има акредитоване докторске студије из филологије
ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ
1. Кратка биографија кандидата

---

¹ Комисију чини наставници из научне области из које се брани докторат

Светлана Вуксановић сарадник је у звању *асистент за ужу научну област Специфични језици и ужу област образовања Англистика – Енглески језик и лингвистика* на Медицинском факултету у Фочи, Универзитета у Источном Сарајеву. Послове сарадника обавља у академском звању *магистар енглеског језика и књижевности*.

Основну школу похађала је у Основној школи „Петар Петровић Његош” у Сребреници и Основној школи „Соколац” у Сокоцу. Матурант гимназије постаје 2008. године у Сокоцу са просјечном оцјеном 4,81. Исте године уписује Филозофски факултет у Источном Сарајеву, одсјек за Енглески језик и књижевност. Професор енглеског језика и књижевности постаје у септембру 2012. године са просјечном оцјеном 9,35. Постдипломске (мастер) студије уписује на матичном факултету у новембру 2012. године. Завршни мастер рад под називом *Лексички извори хумора у енглеском и српском језику* брани у новембру 2014. и завршава други циклус студија са просјечном оцјеном 10,00. Докторске студије на Филозофском факултету у Палама уписује академске 2016/2017. године као редован студент на студијском програму Филологија-англистика-лингвистика. У звању асистента изводи научно-наставни процес на Универзитету у Источном Сарајеву од новембра 2015. Дио је стручног тима часописа „Биомедицинска истраживања“, који издаје Медицински факултет у Фочи. До сада је објавила осам научних и стручних радова у часописима „Радови Филозофског факултета“ Пале, „Филолог“, Бања Лука и „Образовна технологија“, Београд.

2. Подобност кандидата да одговори на постављени предмет, циљ, задатке и хипотезе

Мср Светлана Вуксановић положила је све испите из прва три семестра докторских студија са највишом оцјеном, и досад објавила 8 радова, од којих већина припада области контрастивне српско-енглеске анализе, што је и основна научна област пријављене докторске дисертације. Сви научни радови мср Светлане Вуксановић објављени су или: а) у рецензираним часописима, који се налазе на листи категоризованих часописа Министарства просвете и науке Републике Србије и Републике Српске, или б) у рецензираним тематским зборницима или зборницима са научних скупова. Сама та чињеница, и још више чињеница о броју објављених радова довољан је показатељ да је мср Светлана Вуксановић способна да успјешно реализује захтјевну тему пријављене докторске дисертације.

3. Списак објављених радова из области докторске дисертације

1. Вуксановић, С. (2015). Парадигматски лексички односи као извор вербалног лингвистичког хумора у енглеском и српском језику. У: Бабић, М. (за издавача): *Прва студентска конференција: зборник радова са прве студентске конференције (21. јуни 2014.)* (991–1005). Пале: Универзитет у Источном Сарајеву, Филозофски факултет; ISBN 978-99938-47-71-7; DOI 10.7251/SKFFPO115991V
2. Vuksanović, S., Tešanović, J. i Vilotić, S. (2016). Mehanizmi negacije u medicinskom registru na engleskom jeziku. *Образовна технологија*, 2–3/2016, 209-220, pregledni rad; UDC 37.022; ISSN 1450-9407
3. Vilotić, S., Vuksanović, S. i Tešanović, J. (2016). Komunikativna nastava stranog jezika. *Образовна технологија*, 4/2016, 237–248, pregledni rad; UDC 37.02; ISSN 1450-9407
4. Вуксановић, С. (2017). Логичке неправилности и стилске фигуре као извор вербалног лингвистичког хумора у енглеском и српском језику. *Филолог*, 15, 168-187, прегледни рад; УДК 811.163.41+811.111]:81'38; DOI 10.21618/fil1715168v; ISSN 1986-5864
5. Вуксановић, С. (2017). Вишезначност и синтагматски лексички односи као извор вербалног језичког хумора у енглеском и српском језику. *Радови Филозофског факултета, Филолошке науке*, 18, 237–255, оригинални научни рад; УДК 811.111'367.5:811.163.41'367.5; DOI 0.7251/FILN1701233V; ISSN 2490-3566
6. Vuksanović, S. (2018). Dokumentovanje naučnih izvora po stilu Američke psihološke asocijacije i Harvard stilu citiranja. *Образовна технологија*, 1–2/2018, 1–10, naučni članak; UDC 37.012; ISSN 1450-9407
7. Вуксановић, С. и Радоња, М. (2019). Родне разлике у употреби прилошких реченица енглеског језика. *Радови филозофског факултета, Филолошке науке*, 20; 222–235; оригинални научни рад, УДК 811.111'367.1; DOI 10.7251/FNR1920222V ISSN 2490-3566 (print) ISSN 2490-3701 (online) COBISS.BH-ID 5843480
8. Вуксановић, С. (2019). Семантичка анализа енглеских посуђеница у комуникацији на друштвеној мрежи фејсбук. *Филолог*, 20, X, оригинални научни рад; ISSN 1986-5864

ПОДАЦИ О ДИСЕРТАЦИЈИ

Назив дисертације : Типови доживљеног говора у Ћосићевом роману *Време смрти* – енглеско српске паралеле.

Научна област / ужа научна област (текст); УДК

Контрастивна анализа; наратологија; репрезентологија

4. Предмет и значај истраживања

Доживљени говор добија статус јединствене категорије само у поређењу са „недоживљеним говором“. Неуправни говор се описује као једини представник неемоционалног говора. Ради се о облику препричаног управног говора, па, стога, афективна вриједност израза не може бити остварена. Свим другим типовима туђег говора, укључујући и ауторски говор, доживљени говор може бити исказан. То не значи да је доживљени говор јединствена синтаксичко-семантичка категорија. Он се може реализовати и као подтип унутар одређених наратолошких и синтаксичко-граматичких типова говора, попут ауторског и управног говора, али исто тако, и јавити као посебан тип говора који је равноправан основним синтаксичким формама туђег говора: управном и неуправном говору. Дакле, Ћосићеве специфичности обликовања доживљеног говора основни су предмет анализе ове дисертације.

Најзначајнији тип доживљеног говора у *Времену смрти* представља *слободни неуправни говор* [СНГ] (*erlebte rede; le style indirect libre; free indirect discourse/speech/style; narrated monologue*), око кога се окупљају сви остали типови доживљеног говора. У данашњој терминологији користе се два термина за овај тип доживљеног говора: *неправи управни говор* и *слободни неуправни говор*. *Слободни неуправни говор* користи се у романистичкој, англицистичкој и сербокroatистичкој литератури, тако да ће се и ова дисертација користити тим термином. За његово име заслужан је Шарл Баји али је битно поменути имена попут Мекхејл, Лич, Шорт и Кон.

Истраживајући различите типове доживљеног говора откривају се креативне моћи два језика у књижевноумјетничком стилу, односно полифонијском типу романа. Основа полифоније јесте стилско двогласје које се остварује облицима СНГ-а као стилистички најпримјеренијим поступком за изражавање унутрашњег живота ликова романа, али и живота изван њих. Открива се интимна природа личности самог јунака, али се и успоставља веза између прошлог и садашњег времена у роману. Такође, даје се једна верзија поступака осталих личности и једна верзија догађаја. Ликови живе сами за себе, говоре у своје име и о себи. Глас писца препознајемо повремено и то у акционим сценама, у метафоричким описима спољашњег изгледа јунака и њихових поступака, као и при опису природе. Говор јунака врши утицај на ауторски говор распршујући по њему туђе ријечи, односно скривени туђи говор јунака. Глас аутора и глас јунака Ћосић поистовјећује и никада не говори у првом лицу јер жели да буде и сам јунак. На такав начин аутор залази у сјенку иза свог јунака и изгуби се у њој. Долази до очувања експресивне структуре унутрашњег говора јунака, њене недоречености и еластичности, што је немогуће када се посредни говор преноси у сувом и логичном облику. У ратном вихору индивидуално је увијек у власти колективног, јер страдање са собом носи трауме, катастрофе, ограничења и пресије. Ти гласови се мијешају и одсуством интерпункције као разликовне категорије, долази до стапања и на графолошком плану.

5. Циљ и задаци у дисертацији

Главни циљ истраживања јесте да се изврши систематски преглед пронађених комбинација. Тетралогiju чини унутрашњи конфликт прожет осјећајем страха који је укоријењен у свим актерима рата. Војници брину о свом оскрнављеном тијелу. Да ли живјети као богаљ или себи одмах пресудити? Који је смисао оволиког људског страдања? Војводе, политичари и сама глава српске земље воде своје бриге: који је сљедећи корак генерала Поћорека? Да ли водити оскудну војску у пропаст или се повући али сачувати младост? Како охрабрити премрзлу и изгладњелу масу? Како иступити на сутрашњој сједници скупштине и какав ће одјек нечије ријечи имати у будућности? Вртлог рата и његов бесмисао спајају сина и оца, али исто тако нагоне једну крхку женску душу да преиспита смисао брачне заједнице: „ Тако Боже, да ли је ико на овоме свету волео баш онога кога жели и треба да воли? Оно истинско да ли се догоди неком? Или сви због нечега слепи полазимо туђим путем, загубимо се у приликама и прихватимо их као једино могуће“, (*Време смрти* 4, 2014: 446) одјекују ријечи Олге Катић. И управо сви ови егзистенцијални страхови и унутрашњи конфликти свој израз добијају у различитим типовима доживљеног говора. Дакле, циљ рада јесте, између осталог, и анализа приповједачких ефеката који се употребом доживљеног говора могу постићи.

Како рад припада области контрастивне анализе, не може се занемарити ни енглески дио. Ауторка ће се осврнути се на графолошке, синтаксичке, те семантичке карактеристике пренесеног типа доживљеног говора у енглеском језику. На тај начин успоставиће се систем подударности, односно разлика између два поређена језика. Притом треба напоменути да на степен објективности добијених резултата увелико утиче сам преводилац са понуђеним рјешењима. Зато анализа терба да укаже на преводилачке осцилације које некад у значајној мјери утичу на квалитет пренесеног садржаја, док некад само у незнатној мјери ремете квалитет превода. Утврдиће се у којој мјери преводилац одступа од синтаксичке и лексичке структуре оригинала, односно у којој мјери се чува полифоничност романа, као и сама експресивна функција. Тамо гдје је то могуће, образложиће се потенцијални узрок одређених преводилачких рјешења.

6. Хипотезе докторске дисертације

У раду ће се покушати доказати или оспорити неколико хипотеза, између којих су најзначајније:

1) Доживљени говор је најдоминантнија језичко-стилска црта Ћосићевог романа *Време смрти*, тако да су ријетки случајеви појаве микродискурса у којем се реализује само један тип доживљеног говора.

2) Доживљени говор Ћосић уводи у различите синтаксичко-стилистичке комбинације, што доводи до стварања хибридних конструкција.

3) Успостављање јасних граница између одређених типова конструкција доживљеног говора у роману биће тешко остварити с обзиром да не долази до реализације изговорних варијаната српског књижевног језика у језику писца и језику ликова, а и с обзиром на то да Ћосић често ствара минитекстове у којима се јавља комбинација монолошких или дијалošких говора и ауторског говора.

4) Доминантан тип доживљеног говора у роману јесте слободни неуправни говор, за који се везују остали типови доживљеног говора.

5) Начини реализације типова доживљеног говора разликују се у српском и енглеском језику, из више разлога (због различите граматичке структуре, због преводилачке слободе и сл.).

6) Слободни неуправни говор је најкомпатибилнији са осталим типовима доживљеног говора у Ћосићевом роману *Време смрти*.

Ова посљедња хипотеза тражи додатна објашњења. Наиме, СНГ удруживаће се и са директним говором који у српској варијанти *Времена смрти* неће бити ортографски маркиран јер писац тежи већем степену стапања своје тачке гледишта са гледиштем самих ликова. На овакав начин успоставља се визуелна недиференцираност типова говора која показује како у ратном вртлогу говор и није толико битан, а још мање његова диференцијација. Све је једнолично и предвидљиво, што прати једноличност у графостилемском представљању различитих типова говора. Код Ћосића се не издваја ниједан графостилемски критеријум диференцијације типова доживљеног говора. Одсуство ортографских маркера доводиће у питање компоненту изговорености, односно неизговорености одређених типова говора. У енглеској варијанти ортографски маркери биће задржани, тако да ће сам преводилац, понекад по сопственом избору, одлучивати о изговорености односно неизговорености одређених дискурса. Преводилац ће често бити недосљедан и поводом питања примјене већ успостављених кодекса, првенствено ортографске природе. Дијелови дискурса које би требало дати у курзиву, јер се иначе у роману преводе праћени оваквим ортографским маркером, у одређеним енглеским дијеловима праћени су нормалним фонтом. Такође, често ће се одређени облици СНГ-а преводити као други типови доживљеног говора или као други подтипови СНГ-а или СУГ-а. Јавиће се и ситуације у којима преводилац преноси одређени тип доживљеног говора у енглески језик, али погрешним ортографским маркером. Будући да се СНГ и ауторски говор синтаксички не разликују, очекује се да ће долазити до неочекиваних преводилачких рјешења, односно да преводилац неће препознати одређене типове доживљеног говора у српској верзији.

7. Актуелност и подобност теме докторске дисертације

Доживљени говор, првенствено његов прототип у облику СНГ, могуће је описати једино комбинацијом контекстуалних, семантичких, синтаксичких и лексичких фактора чиме се искључује традиционални метод описивања, који узима у обзир искључиво граматички критеријум. Оваква комплексна анализа јавља се услед двогласне природе полифонијског типа романа. Ситуација се додатно компликује чињеницом да је одлика овакве врсте прозног дјела заправо недостатак идиоматске, дијалекатске, социолекатске и идиолекатске диференцијације језика. У прози модерног доба све је мање дјела у којима писац приповиједа догађаје на објективан начин уз јасно разликовање сопствене и јунакове тачке гледишта, тако да се структурне особине полифоног романа користе у великој мјери и у модерној прози. Умјетнички аспект књижевног дјела више ће се очувати употребом различитих облика доживљеног говора јер на такав начин долази до очувања експресивне структуре унутрашњег говора јунака, њене недоречености и еластичности, што је немогуће када се посредни говор преноси у сувом и логичном облику. Поред тога, наратолошка контрастивна истраживања у области било којих језика никада не губе на значају, поготово између несродних језика попут енглеског и српског језика. Ћосић се сматра инаугуратором полифоног романа у српској књижевности, а унутар тог типа романа доживљени говор је најдоминантнија особина. Зато је ова тема и актуелна и врло подобна за израду докторске дисертације.

8. Преглед стања у подручју истраживања (код нас и у свијету)

Туђи говор био је предмет истраживања грчких филозофа попут Аристотела у дјелу *О пјесничкој умјетности* (2002). Још 1963. Франглеш објављује рад *Слободни неуправни говор као стилска особина*. Наратологија је предмет интересовања код Бал (2000): *Наратологија: теорија приче и приповедања*, те Бахтина у *Проблеми поетике Достојевског* (1967), *Марксизам и филозофија језика* (1980), *О роману* (1989), *Теорија исказа и проблем синтаксе: монолошко и полифоно мишљење* (1991). Ковачевић је један од српскохрватских лингвиста који се највише бавио тематиком туђег говора, и то у сљедећим радовима: *Прегнанција у ауторској дидактици* (2000); *Лингвостилистика књижевног текста* (2012); *О граматичко-стилистичком терминосистему туђег говора* (2012). Шорт (1999) истражује начине реализације говора у роману и у штампи; Рајић (2010) описује СНГ у раду *Слободан неуправни говор: језичка реализација полифоничног исказа у наративном дискурсу*. Лоц (1999) проучава дијалог у модерном роману.

Туђи говор истражује се и унутар корпуса индивидуалних писаца попут: *Начини исказивања тока мисли код Џејмса Џојса* у Башић (1991); Јовановић (2009) истражује лингвистички аспект језика Добрице Ћосића у раду *Стваралачки поступак Добрице Ћосића*; Јовић (1975) врши лингвостилистичку анализу Ћосићевих Корена у раду *Генега неких стилских феномена у Коренима Добрице Ћосића*; Јосијевић (2015) се бави граматичким карактеристикама СНГ-а у романима Џејн Остин; Јеремић (1993) изучава унутрашњи монолог код Толстоја и Џојса; Картер (1999) истражује стилистичке карактеристике у Хемингвејевој причи „Мачка на киши“; Ковачевић (2011) проучава типове туђег говора у радовима: *Међуоднос типова говора у причама Милисави Савића* (2011); *О типовима туђег говора у роману "Сара" Петра Сарића* (2012), *Стилско-језичке карактеристике бајки "Долина јоргована" Тиодора Росића* (2012), *Синтаксичко-стилистичке особине слободног неуправног говора у романима Меше Селимовића и Скендера Куленовића* (2012); Мацура (2016) *Приповједни поступци у дјелима Томаса Пинчона*; Милашиновић (2015) пише о типовима говора у роману Госпођа Бовари Гистава Флобера;

Контрастивна анализа српског и енглеског језика била је рјеђе предмет анализе: Видановић (2015) у *Типови туђег говора у британским и америчким писаним медијима и њихови еквиваленти у српском*; Каравесовић (2010) у *Слободни неуправни говор: енглеско-српске паралеле*; Палибрк (2010) истражује преводне еквиваленте СНГ-а у романима Госпођа Даловеј и Ка светионику; Франглеш (1973) *Слободни неуправни говор у преводима римских класика на хрватски књижевни језик*.

9. Значај истраживања са становишта актуелности у одређеној научној области

Наратолошки аспект контрастивних проучавања слабо је истражена тема у досадашњем истраживању, тако да ће добијени подаци значајно обогатити сазнања везана за разлике и сличности два поређена језика. Иако је контрастирање језика метода која је свој врхунац доживјела половином прошлог вијека и која је временом замијењена другим методама заснованим на истраживању једног језика независно од других језика, посљедњих деценија видљив је пораст интересовања за, никада довољно истражену област, контрастирања језика. Тема дисертације залази и у актуелну сферу преводилачке професије па ће истицање грешака које су настале приликом преношења доживљеног говора на енглески језик бити од помоћи при усавршавању преводилачке праксе. Да би се дошло до што потпуније слике типова туђег говора, романи полифонијског типа су неизоставна карика анализе. У нашој књижевности тетралогја *Време смрти* представља један од најзначајнијих примјера полифоније, па, према томе, резултати добијени оваквом анализом представљаће значајан допринос наратолошким истраживањима у српском језику.

10. Веза са досадашњим истраживањима

Као што се да закључити на основу одјелка 8, наратологија буди академско интересовање како код нас тако и у свијету. Истражују се најчешће типови слободног неуправног говора унутар језика одређених писаца, али се пореде и одређени типови туђег говора унутар два језика. Ова докторска дисертација представља наставак спроведених истраживања у нешто ширем опсегу јер укључује систематски преглед свих облика доживљеног говора. Такође ће допунити знања из области контрастивне анализе унутар истраживања која се тичу доживљеног говора у енглеском и српском језику. Са наратолошког аспекта до сада неистражена тетралогја Добрице Ћосића биће предмет истраживања. Дисертација ће се ослањати на досадашња сазнања како у области контрастивног проучавања енглеског и српског језика тако и у проучавањима стила одређених писаца и начина преношења туђег говора код њих.

11. Методе истраживања и инструменти (опрема)

Са становишта наратологије, у раду се лингвистичко-наратолошком методом анализирају типови доживљеног говора у *Времену смрти*. Било која анализа доживљеног говора нужно имплицира прекорачивање граница лингвистике јер су лингвистички критеријуми преуски. Наиме, граматика издваја два основна типа туђег говора- управни и неуправни- док је у стварности далеко већи спектар остваривања овог феномена. Из тог разлога, у подлози ове дисертације наћи ће се лингвостилистички критеријуми, као шири и обухватнији. Ови критеријуми уважавају глас лингвистике али се њом не руководе у потпуности. Будући да се водимо лингвостилистичком анализом, у издвајању типова доживљеног говора послужићемо се граматичким и стилистичким критеријумима. Када говоримо о стилистичком аспекту, жижа је на графостилистичким критеријумима. Језичко-стилске диференцијалне црте чине основни критеријум у нашој класификацији, што имплицира да семантичке, тематске и поетолошке класификације неће бити предмет овог рада јер би довеле до формално непрецизних подтипова доживљеног говора. Дакле, основна метода анализе биће синтаксичко-семантичка и наратолошка.

12. Очекивани резултати докторске дисертације

Анализом корпуса очекује се откривање разноврсних начина уланчавања најмање два типа доживљеног говора, од којих је један СНГ. Његова доминација представља логичну последицу полифонијске структуре истраживаног романа. У мањем проценту биће заступљени дискурси у којима Ћосић користи само један тип доживљеног говора. Доминантна структура унутар романа јесте комбинација ауторског говора на почетку и на крају дискурса, док његов средишњи дио чине различити облици СНГ-а и СУГ-а, при чему доминира *er* форма изражавања. Уколико се микродискурс завршава употребом СНГ-а, он је обично дат у облику упитне реченице. Оваква финална позиција плодно је тло и СУГ-а у *ich* форми. Други облик доживљеног говора у Ћосићевим дискурсима јесте директни говор праћен ортографском немаркираношћу. Овакан начин уланчавања типова туђег говора омогућава писцу да на ефикасан начин представи однос између јунакових унутрашњих турбуленција и онога што заправо исказује пред другим учесницима комуникације. У мањем проценту могуће је посматрати типове доживљеног говора на нивоу више микродискурса. У већини таквих случајева ауторски говор имаће улогу споне између микродискурса у којима доминира СНГ. У значајном проценту преводилац ће на правилан начин препознати и пренијети формално-семантичке карактеристике одређеног типа доживљеног говора: директни говор биће ортографски маркиран; категорија изговорености, односно неизговорености одређених типова доживљеног говора, неће бити изгубљена у енглеском преводу. Курзивом ће се означавати облици доживљеног говора у *ich* и *dich* форми, и то не у свим дијеловима ове тетралогije. Јавиће се значајан број примјера у којима се региструју различити облици преводилачких грешки, првенствено случајеви непознавања СНГ-а или СУГ-а из српске верзије или случајеви његовог препознавања али неправилног преношења (нпр. СУГ у *ich* форми преноси се као СНГ у *er* форми).Једном, речју преко употребе у једном од најзначајнијих романа савремене српске књижевности откиће се инваријантне и инверзијантне особине изражавања типова доживљеног говора у савременом српском и савременом енглеском језику.

13. Процјена потребног времена израде дисертације, мјесто истраживања

Израда докторске дисертације требало би да траје двије године. Истраживање ће се спроводити на Медицинском факултету у Фочи и Филозофском факултету у Палама при Универзитету у Источном Сарајеву. Дио истраживање спроводиће се и у Филолошком факултету у Београду.

ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Име наставника предложеног за ментора, звање, институција у којој је стекао највише звање, ужа научна област

Др Вера Вујевић Ђурић у звању ванредног професора на Универзитету у Источном Сарајеву, ужа научна област Специфични језици (Англистика).

2.Списак радова ментора из којих се може видјети да испуњава услове из Стандарда за акредитацију студијских програма докторских студија

1. Вујевић, В. *Елипса у српском и енглеском*, Београд: Јасен, 2017.
2. Вујевић, В. «Contextual Interpretation of Elliptical Constructions» / *First International Conference on English Language, Literature, Teaching and Translation Studies – CELLTTS 2015*, Ed. Merima Osmankadic: Faculty of Philosophy Sarajevo. – 2016, p. 277–290.
3. Вујевић, В. «Контекст-зависна синтаксичка „тишина“ и њено тумачење» / *Зборник радова са научног скупа*, филолошке науке, књ. 7, том 1, Пале : Филозофски факултет Универзитета у Источном Сарајеву. – 2013, стр. 133–141.
4. Вујевић, В. «*Cohesive relation of ellipsis in English*» / *Annales Universitatis Apulensis, Series Philologica*. – 11, Том 3, Alba Iulia, Romania 2010, p. 132-143.
5. Вујевић Ђурић, В. Елиптичне конструкције у Андрићевом дјелу "На Дрини Ћуприја" у односу на енглески превод. *Значај српског језика за очување српског културног идентитета I: Иво Андрић и српски језик*, Андрићев институт, Андрићград, Вишеград, 2018.
6. Вујевић Ђурић, В. A Translatological Analysis of the Serbian translation of Harry Potter and the Philosopher's Stone. Conference on English Language and Literary Studies: *Beyond Hermeneutics, Challenging Traditional Approaches to Literary and Linguistic Studies*. Ed. P. Penda, Ž. Babić, T. Bijelić. University of Banja Luka, 2020. pp 174 – 185.

3. Имена осталих чланова комисије, звања, институције у којој су стекли највиша звања и ужа научна област

а) др Милош Ковачевић, редовни професор, Филозофски факултет Пале, Савремени српски језик и Општа лингвистика

б) др Др Жељка Бабић, редовни професор, Филолошки факултет Бањалука, Специфични језици – енглески језик.

4. Списак радова чланова Комисије из којих се може видјети да испуњавају услове из Стандарда за акредитацију студијских програма докторских студија

а) др Милош Ковачевић

1. Милош Ковачевић, *Стилске доминанте српских прозних писаца*, Андрићград: Андрићев институт, 2019.

2. Милош Ковачевић, *Поезија у стилистичком кључу*, Андрићград: Андрићев институт, 2020.

3. Милош Ковачевић, *Лингвостилистика књижевног текста*, Београд: СКЗ, 2012.

4. Милош Ковачевић, *Стил и језик српских писаца*, Београд: Завод за уџбенике, 2015.

5. Милош Ковачевић, *Стилистика и граматика стилских фигура*, IV битно допуњено издање, Београд: Јасен, 2016.

6. Милош Ковачевић, "О граматичко-стилистичком терминосистему туђег говора" /*Српски језик*. – XVII, Београд, 2012, стр. 13–38.

7. Милош Ковачевић, "Типови конструкција с експлетивном негацијом у савременом српском језику" / *Die Welt der Slaven. Sammelbände. Germano-Slavistische Beiträge. München: Verlag Otto Sagner*. – 2004, 121–135.

б) др Жељка Бабић

1. Željka Babić, "Dobrodošao iskorak ili spoj (ne)spojivog: jezički korpusi kao dio nastave leksikologije engleskog jezika", *Folia Linguistica et Litteraria: Journal of Language and Literary Studies* 32, 2020, str. 259-276.

2. Željka Babić, *Prozor u predgrađu - pogled kroz lingvističko okno*. Banja Luka: Filološki fakultet, 2018.

3. Željka Babić, *Međujezički kolovrat: analiza grešaka, transfer, vrednovanje*. Banja Luka: Filološki fakultet, 2018.

4. Željka Babić, "A Re-reading of Transculturality in the Translation of Poetry". In Scotto, F. e M. Bianchi (a cura di), *La circolazione dei saperi in Occidente: Teoria e prassi della traduzione letteraria*. Milano: Cisalpino-Instituto Editoriale Universitario, 2018, str. 137-158

5. Željka Babić, "Exploring ESP Syllabi: Some Implications For Further Pedagogical Considerations", *Zbornik Instituta za pedagoška istraživanja* 48.1, 2016, 164-179.

6. Željka Babić, "Echoing the Topicalisation Transfer", *Nasleđe* 32, 2015, str. 115-123.

7. Жељка Бабић, *Језичка интерференција и усвајање синтаксичко-семантичких структура*. Бања Лука: Филолошки факултет, 2013.

ПОДАЦИ О ПРИЈАВЉИВАЊУ-НЕПРИЈАВЉИВАЊУ ТЕЗЕ

1. Изјава да ли је пријављивана теза под истим називом на другој високошколској институцији

Према доступној документацији, докторска дисертација под истим називом није пријављена у некој другој високошколској институцији.

ЗАКЉУЧАК

На основу прегледа приложене документације за докторску дисертацију, биографских и библиографских података, констатујемо да кандидат мср Светлана Вуксановић испуњава све законом предвиђене услове за израду докторске дисертације. С обзиром на то да је предложена тема научно релевантна и добро теоријски заснована, комисија предлаже Наставно-научном вијећу Филозофског факултета Пале и Сенату Универзитета у Источном Сарајеву да прихвати извјештај комисије и да мср Светлани Вуксановић одобри израду докторске дисертације **Типови доживљеног говора у Ћосићевом роману *Време смрти* – енглеско српске паралеле**, и да јој за ментора именује проф. др Веру Вујевић Ђурић.

Мјесто: Пале

Датум: 3. 2. 2021.

Комисија:

1. Др Милош Ковачевић, у звању редовног професора (НО: Специфични језици; УНО: Србистика – Српски језик и Општа лингвистика; Универзитет у Источном Сарајеву; Филозофски факултет Пале, предсједник Комисије;

---

2 Др Вера Вујевић Ђурић, у звању ванредног професора (НО: Специфични језици, УНО Англистика, Универзитет у Источном Сарајеву, Филозофски факултету Пале, члан Комисије;

---

3. Др Жељка Бабић, у звању редовног професора (НО Специфични језици, УНО енглески језик, Универзитет у Бањој Луци, Филолошки факултет Бањалука, члан Комисије;

Издвојено мишљење²:

---

² Чланови комисије који се не слажу са мишљењем већине чланова комисије, обавезни су да у извештај унесу издвојено мишљење са образложењем разлога због се не слажу са мишљењем већине чланова комисије (члан комисије који је издвојио мишљење потписује се испод навода о издвојеном мишљењу)